

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 315

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 9 aprilie 2004

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 21 din 27 ianuarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (5) și art. 24 alin. (7) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.....	1—4		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
424/2003. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor privind stabilirea taxei de autorizare pentru operațiunile cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase			4—5
425/2003. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor privind aprobarea formularelor-tip ale cererilor pentru autorizarea persoanelor fizice și juridice să efectueze operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase			5—8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 21 din 27 ianuarie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (5) și art. 24 alin. (7) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (5) și art. 24 alin. (7) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul

juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gheorghe Barbul în Dosarul nr. 1.872/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 iulie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.872/2002, **Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 21 alin. (1) și (5) și art. 24 alin. (7) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gheorghe Barbul.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 21 din Legea nr. 10/2001 contravin principiului liberului acces la justiție, precum și art. 125 din Constituție, întrucât „sanctiunea prevăzută de lege în cazul nerespectării termenului de depunere al notificării este pierderea dreptului de a solicita măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent”. În ce privește art. 24 alin. (7) și (8), se susține că acesta contravine art. 41 alin. (1) și (2) și art. 135 din Legea fundamentală, întrucât împiedică restituirea în natură către adevăratul proprietar a bunului preluat abuziv de către stat. Autorul excepției mai susține că textele criticate contravin și art. 20 din Constituție, cu referire la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la Primul protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea Supremă de Justiție consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, arătând că textele criticate contravin prevederilor art. 21 și 41 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatului Poporului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că instituirea termenului de decădere nu constituie o încălcare a liberului acces la justiție, ci, dimpotrivă, o afirmare a acestuia, care rezultă și din întreaga reglementare a legii. Legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, inclusiv stabilirea unor termene în care să poată fi exercitate anumite drepturi, fără ca în acest fel să se îngreudească accesul liber la justiție. Se arată că, în lipsa unor termene care să limiteze în timp procedurile prevăzute de Legea nr. 10/2001 sau a sancțiunii nerespectării lor, s-ar fi ajuns la o stare de insecuritate a circuitului civil, nerespectarea termenelor prevăzute de lege putând fi imputată numai lipsei de diligență a titularului dreptului. De altfel, aceste termene au fost prelungite succesiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001.

În fine, arată că textele criticate nu contravin prevederilor art. 41 din Constituție, atâta vreme cât obiectul litigiului îl constituie chiar constatarea existenței sau inexistenței acestui drept, textul constituțional având în vedere dreptul de proprietate definitiv stabilit.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, arată că reglementarea obligativității depunerii notificării în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a legii, precum și instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale prealabile sesizării instanței de judecată nu încalcă art. 21 din Constituție, atât timp cât decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată la instanța judecătorească.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (7) și (8) din Legea nr. 10/2001,

arată că aceasta este neîntemeiată, deoarece dreptul fostului proprietar de a i se restitui imobilul se naște în viitor, fiind în conformitate cu dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) și (5) și art. 24 alin. (7) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945–22 decembrie 1989, a căror redactare este următoarea:

— Art. 21: „(1) *Persoana îndreptățită va notifica în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana juridică deținătoare, solicitând restituirea în natură a imobilului. În cazul în care sunt solicitate mai multe imobile, se va face câte o notificare pentru fiecare imobil. (...)*

(5) *Nerespectarea termenului de 6 luni prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.”;*

— Art. 24 alin. (7) și (8): „(7) *Dacă oferta este refuzată potrivit alin. (3), persoana îndreptățită poate ataca în justiție decizia prevăzută la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.*

(8) *Competența de soluționare revine secției civile a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială se află sediul unității deținătoare. Hotărârea tribunalului este supusă căilor legale de atac.”*

Textele constituționale invocate de autorii excepției sunt cele ale art. 21, art. 41 alin. (1) și (2), art. 125 și 135 din Constituția României, care, ulterior sesizării, a fost modificată și completată prin Legea de revizuire nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, republicată de Consiliul Legislativ, în temeiul art. 152 din Constituție, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și dându-se textelor o nouă numerotare. După republicare, textele constituționale invocate au numerotarea și conținutul următor:

— Art. 21.: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngreui exercitarea acestui drept.*

(3) *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*

(4) *Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.”;*

— Art. 44 alin. (1) și (2): „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea*

Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.”;

— Art. 126: „(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

(4) Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.

(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.

(6) Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.”;

— Art. 136: „(1) Proprietatea este publică sau privată.

(2) Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.

(3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

(4) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.

(5) Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile Legii nr. 10/2001 au instituit o procedură administrativă sui-generis având ca obiect restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu valabil, de către stat sau de către alte persoane juridice, în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, indiferent de destinația lor, deținute la data intrării în vigoare de persoanele juridice prevăzute la art. 20 alin. (1).

Declanșarea procedurii are loc pe calea unei notificări adresate de către persoana îndreptățită persoanei juridice deținătoare.

Pentru evitarea perpetuării stării de incertitudine în ceea ce privește situația juridică a unor asemenea imobile, Legea nr. 10/2001 a instituit un termen de 6 luni de la data intrării sale în vigoare, în interiorul căruia trebuie trimisă notificarea, termen prelungit în două rânduri cu câte trei luni. Sancțiunea nerespectării sale constă în pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.

În jurisprudența sa, Curtea a statuat că în cazul în care imobilul a fost preluat de stat cu titlu, prin efectul unei asemenea preluări proprietarul inițial al imobilului a pierdut titlul de proprietate în favoarea statului, care, în această calitate, este îndreptățit să exercite toate prerogativele dreptului său asupra bunului. Altfel spus, titularul inițial al

dreptului de proprietate, nemaivând calitatea de proprietar la data notificării persoanei juridice deținătoare, ci doar posibilitatea de a obține reconstituirea acestuia, nu are cum să invoce încălcarea — pe calea reglementării care sancționează nerespectarea termenului de trimitere a notificării — unui drept pe care nu-l mai are.

În ceea ce privește imobilele preluate fără un titlu valabil de către stat, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, persoanele care au fost depozitate de aceste imobile și-au păstrat calitatea de proprietari de la data preluării. Însă nici în asemenea situații nu există temeuri care să justifice calificarea reglementării în cauză ca fiind neconstituțională, deoarece potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, „conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege”.

Sub acest aspect, Curtea constată că prin reglementarea dedusă controlului legiuitorului nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Recunoașterea *sine die* a posibilității persoanei interesate de a declanșa procedura de recuperare a imobilelor preluate abuziv de către stat ar fi fost de natură să genereze un climat de insecuritate juridică în domeniul proprietății imobiliare, admisibil pe termen scurt, în considerarea finalității reparatorii urmărite, dar intolerabil, într-un stat de drept, o perioadă îndelungată sau nelimitată.

Întrucât imprescriptibilitatea, chiar dacă este consacrată cu titlu de principiu în legislația noastră, nu ține de esența dreptului de proprietate imobiliară și, ca atare, nu este consacrată de Constituție, legiuitorul poate, în considerarea unor rațiuni majore, să deroge de la acest principiu, așa cum a procedat prin normele supuse controlului de constituționalitate.

De altfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 21 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 344 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 5 mai 2003, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale.

Atât soluția, cât și considerentele acestei decizii sunt valabile și în cauza prezentă, neexistând temeuri pentru reconsiderarea jurisprudenței Curții în această materie.

Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 10/2001 s-a pronunțat prin Decizia nr. 43 din 7 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, statuând că aceste dispoziții legale nu conțin nici o prevedere expresă care să vină în contradicție cu prevederile art. 135 din Constituție. Prin aceeași decizie Curtea a mai statuat că aceste dispoziții din lege nu vor putea fi aplicate decât în concordanță cu prevederile art. 135 și ale art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție, precum și cu prevederile Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998.

Considerentele și soluția din această decizie sunt valabile și în cauza prezentă, neexistând temeuri pentru a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții în materie.

Și, în sfârșit, cu privire la critica referitoare la liberul acces la justiție, Curtea reține că instituirea unui termen de decădere nu este de natură să împiedice liberul acces la justiție. Prin Decizia nr. 1/1994 Curtea Constituțională a statuat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înlăpătează actul de justiție. S-a considerat că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 125 alin. (3), potrivit

căroră „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*“. În considerentele aceleiași decizii se reține că pentru situații deosebite legiuitorul poate stabili reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, astfel încât liberul acces la justiție să nu fie afectat.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, între care și stabilirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Față de cele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (5) și art. 24 alin. (7) și (8) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gheorghe Barbul în Dosarul nr. 1.872/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

privind stabilirea taxei de autorizare pentru operațiunile cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase

Având în vedere prevederile:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2001 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea/reorganizarea sau funcționarea, după caz, a unor ministere, organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice, coroborate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice;

— Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 633/2003 privind înființarea pe lângă Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor a unei activități finanțate din venituri proprii,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 755/2003, al art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se stabilește taxa de autorizare în cuantum de 5.000.000 lei pentru fiecare dintre operațiunile cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase prevăzute de art. 1¹ pct. 2 lit. a)—h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Taxele de autorizare prevăzute la art. 1 se vor actualiza anual, începând cu anul 2005, în funcție de rata inflației.

Art. 3. — Prevederile prezentului ordin vor fi duse la îndeplinire de către Direcția pentru metale prețioase și pietre prețioase din cadrul Autorității Naționale București și de oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Rovana Plumb,
secretar de stat

București, 3 decembrie 2003.
Nr. 424.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

privind aprobarea formularelor-tip ale cererilor pentru autorizarea persoanelor fizice și juridice să efectueze operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase

Având în vedere prevederile:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2001 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea/reorganizarea sau funcționarea, după caz, a unor ministere, organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice, coroborate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice;

— Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 633/2003 privind înființarea pe lângă Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor a unei activități finanțate din venituri proprii, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 755/2003 și al art. 10 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă formularul-tip al cererii pentru autorizarea persoanelor fizice să efectueze operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase.

(2) Modelul de cerere este prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă formularul-tip al cererii pentru autorizarea persoanelor juridice să efectueze operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase.

(2) Modelul de cerere este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Formularele-tip de cerere prevăzute la art. 1 și 2 se pot ridica de la Direcția pentru metale prețioase și pietre prețioase din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu sediul în București, str. Georges Clemenceau nr. 5, sectorul 1.

(2) Formularele-tip de cerere se comunică și tuturor oficiilor pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, prin grija cărora vor fi multiplicat și distribuite la solicitarea persoanelor interesate.

(3) Aceste formulare urmează a fi publicate și pe site-ul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, www.anpc.ro.

Art. 4. — (1) Cererile de autorizare în vederea efectuării de operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase și documentele anexate la acestea se vor primi și se vor înregistra la sediile oficiilor pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București sau direct la sediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Cererile vor fi primite și înregistrate numai dacă, în principiu, sunt completate corect, iar documentația anexată este completă.

(3) Cererile înregistrate la oficiile pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, precum și înscrisurile anexate sau primite ulterior se vor înainta de îndată Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor — Direcția pentru metale prețioase și pietre prețioase.

Art. 5. — (1) La data înregistrării cererii de autorizare se înmânează solicitantului o adeverință, conform modelului prezentat în anexa nr. 3, pentru persoanele fizice, și conform modelului prezentat în anexa nr. 4, pentru persoanele juridice, care se multiplică prin grija oficiilor pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București, pe coli de hârtie tip A4, cu antetul instituției care o eliberează.

(2) O copie a adeverinței se va păstra la instituția emitentă, iar o altă copie se va comunica la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Direcția pentru metale prețioase și pietre prețioase, o dată cu cererea de autorizare și documentația anexată acesteia.

Art. 6. — Autorizația în original urmează a fi ridicată pe bază de semnătură și împuternicire specială, de la sediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 7. — Prezentul ordin se duce la îndeplinire de către Direcția pentru metale prețioase și pietre prețioase din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor

și de către directorii executivi ai oficiilor pentru protecția consumatorilor județene și al municipiului București.

Art. 8. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Rovana Plumb,
secretar de stat

București, 3 decembrie 2003.
Nr. 425.

ANEXA Nr. 1

CERERE DE AUTORIZARE

Subsemnatul, domiciliat în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, telefon, fax, e-mail, în calitate de persoană fizică autorizată sau, după caz, de reprezentant al Asociației Familiale, potrivit Legii nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice, în temeiul art. 8, 10 și 11 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003, vă rog să emiteți autorizația pentru efectuarea următoarelor operațiuni*) cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase:

- fabricarea și producerea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase;
- prelucrarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, inclusiv producerea de obiecte, bijuterii și lucrări dentare din acestea;
- vânzarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie;
- cumpărarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie;
- tranzacționarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie;
- păstrarea în depozit**) a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie;
- mijlocirea operațiunilor de vânzare, cumpărare, tranzacționare și păstrare în depozit a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie;
- introducerea în țară de metale prețioase și de aliaje ale acestora, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie, precum și de pietre prețioase;
- scoaterea din țară de metale prețioase și de aliaje ale acestora, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie, precum și de pietre prețioase;
- tranzitul pe teritoriul României de metale prețioase și de aliaje ale acestora, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie, precum și de pietre prețioase;
- marcarea bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase și din aliaje ale acestora;
- prestarea de servicii care au ca obiect metale prețioase, aliaje ale acestora, pietre prețioase, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie;
- utilizarea în interes industrial a metalelor prețioase și aliajelor acestora;
- vânzarea de monede din metale prețioase și aliaje ale acestora, dacă aceasta se desfășoară ca activitate permanentă;
- cumpărarea de monede din metale prețioase și aliaje ale acestora, dacă aceasta se desfășoară ca activitate permanentă;
- tranzacționarea de monede din metale prețioase și aliaje ale acestora, dacă aceasta se desfășoară ca activitate permanentă;
- intermedierea unor astfel de operațiuni cu monede din metale prețioase și aliaje ale acestora, dacă aceasta se desfășoară ca activitate permanentă;
- orice activități conexe ale operațiunilor prevăzute la art. 1¹ pct. 2 lit. a)—h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare, dacă acestea au ca obiect metale prețioase, aliaje ale acestora sau pietre prețioase.

Menționez că am puncte de lucru***) în:

Anexez următoarele înscrisuri****):

Declar pe propria răspundere că datele menționate în această cerere și în documentele anexate corespund adevărului și am cunoștință de prevederile art. 292 din Codul penal, care pedepsește cu închisoarea sau amendă penală falsul în declarații.

Semnătura
(ștampila)

*) Se va/vor marca cu X operațiunea/operațiunile pentru care se solicită autorizarea.

**) Operațiunea de păstrare în depozit se poate aprecia în sensul art. 1591 și următoarele din Codul civil și urmează să își găsească aplicabilitate cel puțin în următoarele cazuri: case de amanet, conșinații, servicii clasice de depozitare și servicii de transport.

***) Se vor menționa elementele de identificare pentru fiecare punct de lucru: denumirea, adresa, operațiunile pe care le efectuează.

****) Se vor anexa documentele prevăzute de art. 11 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003.

CERERE DE AUTORIZARE

Subscrisa Societatea Comercială, cu sediul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, telefon, fax, e-mail, cod unic de înregistrare, nr. de ordine în registrul comerțului, reprezentată prin, în calitate de, în temeiul art. 8, 10 și 12 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003, vă rugăm să emiteți autorizația pentru efectuarea următoarelor operațiuni*) cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase:

- fabricarea și producerea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase;
- prelucrarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, inclusiv producerea de obiecte, bijuterii și lucrări dentare din acestea;
- vânzarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie;
- cumpărarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie;
- tranzacționarea metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie;
- păstrarea în depozit**) a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie;
- mijlocirea operațiunilor de vânzare, cumpărare, tranzacționare și păstrare în depozit a metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase, bijuteriilor, obiectelor de aurărie sau de argintărie;
- introducerea în țară de metale prețioase și de aliaje ale acestora, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie, precum și de pietre prețioase;
- scoaterea din țară de metale prețioase și de aliaje ale acestora, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie, precum și de pietre prețioase;
- tranzitul pe teritoriul României de metale prețioase și de aliaje ale acestora, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie, precum și de pietre prețioase;
- marcarea bijuteriilor și obiectelor din metale prețioase și din aliaje ale acestora;
- prestarea de servicii care au ca obiect metale prețioase, aliaje ale acestora, pietre prețioase, bijuterii, obiecte de aurărie sau de argintărie;
- utilizarea în interes industrial a metalelor prețioase și aliajelor acestora;
- vânzarea de monede din metale prețioase și aliaje ale acestora, dacă aceasta se desfășoară ca activitate permanentă;
- cumpărarea de monede din metale prețioase și aliaje ale acestora, dacă aceasta se desfășoară ca activitate permanentă;
- tranzacționarea de monede din metale prețioase și aliaje ale acestora, dacă aceasta se desfășoară ca activitate permanentă;
- intermedierea unor astfel de operațiuni cu monede din metale prețioase și aliaje ale acestora, dacă aceasta se desfășoară ca activitate permanentă;
- orice activități conexe ale operațiunilor prevăzute la art. 1¹ pct. 2 lit. a)–h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, cu modificările și completările ulterioare, dacă acestea au ca obiect metale prețioase, aliaje ale acestora sau pietre prețioase.

Menționăm că societatea noastră are sedii secundare***) în:

.....

Anexăm următoarele înscrisuri****):

.....

Declarăm pe propria răspundere a semnatarului cererii că datele menționate în aceasta și în documentele anexate corespund adevărului și avem cunoștință de prevederile art. 292 din Codul penal, care pedepsește cu închisoarea sau amendă penală falsul în declarații.

Semnătura
(ștampila)

*) Se va/vor marca cu X operațiunea/operațiunile pentru care se solicită autorizarea.

**) Operațiunea de păstrare în depozit se poate aprecia în sensul art. 1591 și următoarele din Codul civil și urmează să își găsească aplicabilitate cel puțin în următoarele cazuri: case de amanet, consignații, servicii clasice de depozitare și servicii de transport.

***) Se vor menționa elementele de identificare pentru fiecare sediu secundar: denumirea, adresa, operațiunile pe care le efectuează.

****) Se vor anexa documentele prevăzute de art. 12 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003.

Antetul Oficiului pentru Protecția Consumatorilor al Județului /Municipiului București
Nr. din

ADEVERINȚĂ

Se adeverește că persoana fizică/Asociația Familială, cu domiciliul/sediul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, a solicitat, în temeiul art. 25 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003, autorizație pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase.

Cererea a fost înregistrată la Oficiul pentru Protecția Consumatorilor al Județului/Municipiului București la nr. din data de și urmează a fi înaintată de îndată Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, împreună cu documentația completă anexată, potrivit art. 11 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003.

Termenul prevăzut de art. 25 alin. (3) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003 urmează să curgă începând cu ziua următoare datei înregistrării cererii la sediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Până la eliberarea autorizației, persoana fizică/Asociația Familială poate să efectueze operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase în condițiile prevăzute de art. 25 alin. (7) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003.

Director executiv,

Antetul Oficiului pentru Protecția Consumatorilor al Județului...../Municipiului București
Nr. din

ADEVERINȚĂ

Se adeverește că Societatea Comercială, cu sediul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, a solicitat, în temeiul art. 25 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003, autorizație pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase.

Cererea a fost înregistrată la Oficiul pentru Protecția Consumatorilor al Județului/Municipiului București la nr. din data de și urmează a fi înaintată de îndată Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, împreună cu documentația completă anexată, potrivit art. 12 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003.

Termenul prevăzut de art. 25 alin. (3) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003 urmează să curgă începând cu ziua următoare datei înregistrării cererii la sediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Până la eliberarea autorizației, Societatea Comercială poate să efectueze operațiuni cu metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase în condițiile prevăzute de art. 25 alin. (7) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003.

Director executiv,

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro